

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

3.Bf.275/2024/20. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2025. január 29. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2024. május 24. napján kelt 2.B.95/2023/72. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott cselekményénél a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatára is utal.

A pénzbüntetés átváltoztatására vonatkozó rendelkezést akként helyesbíti, hogy a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozatára a szabadságvesztés végrehajtási fokozata irányadó.

A bűnjelekre vonatkozó rendelkezést megváltoztatja akként, hogy a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatal Bűnjel Csoport által számsor szám alatt bevételezett, a bűnjeljegyzéken 3-4., 6. és 8. sorszám alatti rendszám2 forgalmi rendszámú járműtípus típusú, valamint a rendszám3 forgalmi rendszámú járműtípus1 típusú személygépjárművekre és azok tartozékaira, valamint a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatal Bűnjel Csoport által számsor1 szám alatt bevételezett, a bűnjeljegyzéken 1. és 6. sorszám alatt szereplő gépjármű indítókulcsokra - lefoglalásuk megszüntetésére és kiadásukra vonatkozó rendelkezések mellőzésével - vagyonelkobzást rendel el.

A bűnjelekre vonatkozó rendelkezést kiegészíti azzal, hogy

- a hatóságnév által lefoglalt és nyilvántartásba vett számsor2 számú bűnjeljegyzék 1-2. sorszáma alatti 13.800.000 forintot a hatóságnév2 számsor3 számon kezeli,
- a hatóságnév által lefoglalt és nyilvántartásba vett számsor2 számú bűnjeljegyzék 3-4. sorszáma alatti 1.025 eurót és 5.000 horvát kunát a hatóságnév1 számsor4 számon kezeli,
- tájékoztatja Terhelt1 vádlottat, hogy ha a lefoglalás megszüntetéséről és a dolog kiadásáról szóló határozat vagy a dolog átvételére vonatkozó felhívás, továbbá a vádemelés után a jogerős vagy véglegessé vált határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség - melynek megfizetésére a vádlott köteles - összege helyesen: 5.478.790 (ötmillió-négyszázhetvennyolcezer-hétszázkilencven) forint.

A vádlott által előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyeletben töltött idő feltüntetésére és a beszámításra vonatkozó adatokat akként helyesbíti, hogy 2020. december 4. napjától 2021. június 4. napjáig volt letartóztatásban, 2021. június 5. napjától 2023. január 8. napjáig ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet alatt volt, 2023. január 9. napjától közigazgatási terület elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet alatt áll.

A vádlott személyazonosító igazolvány száma: szám1.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2024. május 24. napján kelt 2.B.95/2023/72. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki a kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) és (3) bekezdés], ezért őt 5 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, 300 napi tétel, 2.000 forint napi tétel összegű, összesen 600.000 forint pénzbüntetésre és mellékbüntetésül 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy

[2] - a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra,

[3] - a pénzbüntetést meg nem fizetése esetén napi tételenként kell egy-egy nap fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre átváltoztatni,

[4] - a vádlott által előzetes fogvatartásban és a 2021. június 4. napjától 2023. január 8. napjáig bűnügyi felügyelet alatt töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendeli oly módon, hogy egynapi szabadságvesztésnek egynapi előzetes fogvatartásban és négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg,

[5] - a vádlott köteles az eljárás során felmerült összesen 5.111.154 forint bűnügyi költséget az államnak megfizetni.

[6] Az elsőfokú bíróság elkobzást rendelt el a nyomozás során a hatóságnév által lefoglalt és nyilvántartásba vett, a számsor5 számú bűnjeljegyzék 1-41. sorszáma alatti kábítószerekre, mérlegre és kábítószerrel szennyezett tárgyakra.

[7] Az elsőfokú bíróság vagyoneklobzást rendelt el

[8] - a hatóságnév által lefoglalt és nyilvántartásba vett számsor2 számú bűnjeljegyzék 1-5. sorszáma alatti, a számsor6 tételszám 4. sorszáma alatt bevételezett összesen 13.800.000 forint, 1.025 euró és 5.000 horvát kuna készpénzre,

[9] - a hatóságnév által lefoglalt és nyilvántartásba vett számsor⁵ számú bűnjeljegyzék 42. sorszáma alatti 14.500 forint készpénzre,

[10] - a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatal Bűnjel Csoport által számsor¹ szám alatt bevételezett, a bűnjeljegyzéken 3. sorszám alatti karórára, a 7., 8. és 9. sorszám alatti mobiltelefonokra, a 4. sorszám alatti gépjármű indítókulcsra,

[11] - a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatal Bűnjel Csoport által számsor szám alatt bevételezett, a bűnjeljegyzéken 1. sorszám alatti rendszám¹ forgalmi rendszámú járműtípus² típusú személygépjárműre és annak tartozékára.

[12] Az elsőfokú bíróság a lefoglalás megszüntetése mellett kiadni rendelte

[13] - a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatal Bűnjel Csoport által számsor¹ szám alatt bevételezett, a bűnjeljegyzéken 2. sorszám alatt szereplő karórát és az 5. sorszám alatt szereplő garázsnyitót Terhelt¹ vádlottnak,

[14] - a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatal Bűnjel Csoport által számsor szám alatt bevételezett, a bűnjeljegyzéken 3-8. sorszám alatti rendszám² forgalmi rendszámú járműtípus típusú, valamint a rendszám³ forgalmi rendszámú járműtípus¹ típusú személygépjárműveket és azok tartozékait, valamint a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatal Bűnjel Csoport által számsor¹ szám alatt bevételezett, a bűnjeljegyzéken 1. és 6. sorszám alatt szereplő gépjármű indítókulcsokat tanú¹ (cím² vagyoni érdekeltnek, mint tulajdonosnak.

[15] Az ítélet ellen az ügyészség - három munkanapon belül – fellebbezést jelentett be Terhelt¹ vádlott terhére, súlyosításért, hosszabb tartamú, fegyház végrehajtási fokozatú szabadságvesztés büntetés és hosszabb tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása, a pénzbüntetés napi tétel számának, az egy napi tétel összegének emelése, továbbá az rendszám² forgalmi rendszámú, járműtípus típusú személygépkocsi és annak tartozékai, illetve az rendszám³ forgalmi rendszámú, járműtípus¹ típusú személygépkocsi és annak tartozékai kapcsán a vagyonelkobzás elrendelése érdekében.

[16] Az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt¹ vádlott, a védő, illetve - az őt érintő részében - tanú¹ vagyoni érdekelt és jogi képviselője tudomásul vették.

[17] A Fővárosi Főügyészség a jogorvoslat Bf.6217/2020/260. szám alatt benyújtott írásbeli indokolásában a büntetés súlyosítására irányuló fellebbezés indokaként kifejtette, hogy Terhelt¹ vádlott bár büntetlen előéletű személy, a terhére róható, hogy

[18] - a vád tárgyát képező, kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények rendkívüli módon elszaporodtak;

[19] - hosszabb időn, egy éven át valósította meg a bűncselekményt;

[20] - az ügyben lefoglalt kábítószeres együttes, tiszta hatóanyagtartalma harminckilencszeresen meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát;

[21] - a vádlott többféle droggal: amfetaminnal, marihuánával és kokainnal is kereskedett;

[22] - a vádlott maga is fogyasztó, ezen túlmenően kokainfüggő volt.

[23] A vádlott cselekményéért az irányadó középérték 12 év 6 hónap, a középértéknél jelentősen enyhébb, a törvényi minimummal egyező mértékű, 5 év szabadságvesztés büntetés; a szabadságvesztés kapcsán a fegyházról börtönre történő fokozatváltás kedvezménye; továbbá a szabadságvesztés büntetéshez igazodó közügyektől eltiltás büntetés kiszabására a túlsúlyban lévő súlyosító körülmények alapján nem mutatkozik kellő indok. A kiszabott pénzbüntetés sem jelent kellő visszatartó erőt. A büntetések nem alkalmasak a Btk. 79. §-ában megfogalmazott büntetési célok elérésére, ezért vele szemben

hosszabb tartamú, fegyház végrehajtási fokozatú szabadságvesztés büntetés, hosszabb tartamú közügyektől eltiltás büntetés kiszabása, a pénzbüntetés napi tétel számának és az egy napi tétel összegének emelése szükséges.

[24] Kiemelte, hogy az rendszám2 forgalmi rendszámú, járműtípus típusú személygépkocsi és annak tartozékai, illetve az rendszám3 forgalmi rendszámú, járműtípus1 típusú személygépkocsi és annak tartozékai csak névlegesen voltak tanú1 tulajdonában. A nyomozás során elfogott beszélgetések, továbbá tanú3 és tanú2 tanúvallomásai alapján a fenti két személygépkocsi is a vádlotthoz köthető, azokat a vádlott is használta, ő vásárolta a kábítószer-kereskedelem időszakában és a két személygépkocsi értéke, a terhelt életvitele az igazolható jövedelmi viszonyaihoz, személyi körülményeihez képest aránytalannak tekinthető, ezért ezekre is vagyonelkobzás elrendelése indokolt.

[25] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.290/2024/8. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Kiemelte, hogy mivel az ügyész fellebbezését a Be. 583. § (3) bekezdésének a) és b) pontjai alapján, kizárólag a kiszabott büntetés mértékét, valamint az ítélet egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezését sérelmezve jelentette be, ezért a másodfokú felülbírálat a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében korlátozott terjedelmű.

[26] A Fővárosi Törvényszék az eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le, ennek során abszolút vagy relatív hatályú eljárási szabálysértést nem vétett. Az elsőfokú ítélet megalapozottsága a Be. 591. § (2) bekezdésének a) pontja alapján nem vizsgálható. A megállapított tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett Terhelt1 vádlott bűnösségére és a bűncselekmény minősítése is törvényes azzal a pontosítással, hogy a vádlott terhén megállapított bűncselekmény a Btk. 176. § (1) bekezdésének IV. fordulataiba ütközik és a (3) bekezdése szerint minősül.

[27] A törvényszék a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket nem a valós súlyuknak megfelelően értékelte, így a vádlottal szemben eltúlzottan enyhe joghátrányt szabott ki. Az enyhítő körülmények nyomatéka meghaladja a súlyosító tényezőket, így a 12 év 6 hónap középmértéktől a vádlott javára való eltérés valóban indokolt. Ugyanakkor nem hagyható figyelmen kívül, hogy

[28] - a vádlott az életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekményt kitartó szándékkal, legalább egy éven keresztül folytatta,

[29] - a kereskedelemmel érintett kábítószer mennyisége pedig még a különösen jelentős mennyiség alsó határát is meghaladta,

[30] - a vádlott többféle kábítószerrel (marihuánával, kokainnal és amfetaminnal) is kereskedett,

[31] - e tényezők a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyát, egyúttal a vádlott társadalomra veszélyességét nagymértékben növelik,

[32] - a napjainkra igen elszaporodottá vált kábítószer-kereskedelem elkövetőinek kézre kerítéséhez és felelősségre vonásához alapvető bűnüldözési és társadalmi érdek fűződik, az ilyen jellegű bűncselekmények elkövetői esetén a speciális prevenció mellett fokozottan kell törekedni az általános megelőzési célok érvényre juttatására is.

[33] A kifejtettekre figyelemmel a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok Terhelt1 vádlottal szemben kizárólag hosszabb tartamú, a büntetési tétel alsó határát meghaladó tartamú szabadságvesztés büntetés és ehhez igazodó, megemelt tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabásával érhetőek el. A Btk. 50. § (2) bekezdése alapján kiszabott pénzbüntetés napi tétel száma nem igazodik megfelelően a bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlyához és a pénzbüntetés egy napi tételének összege sem tükrözi kellően

a terhelt egyéni teherbíró-képességét, jövedelmi-vagyoni viszonyait, ezért a pénzbüntetés napi tételszámát és az egy napi tételnek megfelelő összeget ugyancsak indokolt felemleni.

[34] Az elsőfokú ítéletnek az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó rendelkezései is megváltoztatásra szorulnak, mert az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a vádlottal szemben enyhébb végrehajtási fokozatot állapított meg az enyhítő körülmények nagy számára tekintettel. A kitartó szándékkal végrehajtott, kiemelt tárgyi súlyú bűncselekmény jellegéből fakadóan a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pontjának ad) alpontja alapján megállapítandó fegyház fokoztat helyett enyhébb végrehajtási fokozat megállapításának nincs helye.

[35] Az rendszám2 forgalmi rendszámú járműtípus típusú, valamint az rendszám3 forgalmi rendszámú járműtípus1 típusú személygépkocsi vagyoneklobzásának mellőzése körében az elsőfokú bíróság érvelése téves, ami döntően arra vezethető vissza, hogy a vagyoneklobzás alapjául szolgáló terhelő bizonyítékokat teljesen figyelmen kívül hagyta és az e tárgyú döntését kizárólag a terhelt érdekkörébe tartozó személyek (családtagok és közeli ismerősök) vallomásaira alapította anélkül, hogy azokat összevetette volna az egyéb tanúvallomásokkal és a leplezett eszközök alkalmazásának eredményével.

[36] Kétségtelen, hogy a gépjármű-nyilvántartás adatai alapján az érintett gépjárművek tulajdonosa a vádlott édesanyja, tanúl vagyoni érdekelt. Ugyanakkor az eljárás során beszerzett bizonyítékok alapján az állapítható meg, hogy a gépkocsikat a vádlott vásárolta és ő is használta, édesanyja csupán névlegesen, színleg szerepel tulajdonosi pozícióban. A gépkocsik szerzési ideje 2019. és 2020. évekre – a bűncselekmény elkövetési idejére – tehető.

[37] tanúl a bíróság előtt akként nyilatkozott, hogy a fia vásárolta meg mindkét gépkocsit, melyeket eladásra vettek, megpróbáltak kereskedni velük. Mindkét autót kölcsönből vásárolta, az járműtípus típusú személygépkocsira 5.000.000 forintot testvérétől, tanúl2tól, míg az járműtípus1 típusú személygépkocsira barátjától, tanúl1től kapott kölcsön 20.000.000 forintot (elsőfokú iratok 50. számú tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldal).

[38] A vagyoni érdekelt nyilatkozatát, miszerint a két gépkocsi azért került a tulajdonába, hogy azokkal kereskedjenek és a beszerzethez képest magasabb áron értékesítsék, semmilyen egyéb bizonyíték, még a vádlott vallomása sem támasztja alá. Az járműtípus1 típusú gépkocsi 21.000.000 forintos vételárához szükséges összeg előteremtését igazoló, tanúl1val kötött kölcsönszerződés (elsőfokú iratok 15. számú utóirat) kapcsán az ügyész kiemelte, hogy a kölcsönszerződés kelte 2018. szeptember 15. napja, a szerződés tartalma szerint tanúl1 tanúl részére ezen a napon adott át 20.000.000 forint készpénzt, a visszafizetés határideje kamatmentesen 2021. június 30. napja volt. A szerződés tartamát összevetve a vagyoni érdekelt vallomásával, érthetetlen, hogy a 2020. évben megvásárolt gépkocsira miért két évvel korábban kért kölcsön barátjától, aki egyébként a kamatmentesen nyújtott kölcsönt az azóta eltelt hat évben sem követelte vissza, és erre a bíróság előtt sem szolgáltat elfogadható magyarázattal (elsőfokú iratok 50. számú tárgyalási jegyzőkönyv 5-6. oldal). Beszédes az is, hogy a kölcsönszerződés közjegyző általi hitelesítésére csupán két évvel a visszafizetési határidő lejártát követően, röviddel a vádirat benyújtását követően - 2023. június 8. napján - került sor. Mindezen adatok és körülmények ésszerű kételyeket vetnek fel az inkriminált kölcsönszerződés hitelessége kapcsán, különösen az alábbi lehallgatási anyagok tükrében:

[39] - 2020. október 30. napján a vádlott elújságolta édesanyjának, hogy édesapja autót akart tőle kölcsön kérni tőle pár napra, de nem adott neki, amit később megbánt. Édesanyja ezután megjegyezte, hogy „főleg olyat ne adjál neki, ami az én nevemen van” (számsor7 sorszámú közlemény),

[40] - Terhelt1 vádlott 2020. november 3. napján az rendszám2 forgalmi rendszámú gépkocsira parkolást indított, majd ugyanezen a napon felhívott egy autószerelőt, akivel

közölte, hogy „van egy járműtípus-asom, amin kettőstömögűt meg vezérlést kéne cserélni” (számsor8 sorszámu közlemény),

[41] - a vádlott és édesanyja 2020. november 7. napján az új járműtípus1 felelősségbiztosításáról egyeztetnek, ennek során tanú1 közölte a vádlottal: „pakoltam a csekket, itt van az új kocsid (sic!) biztosítása, 70”. Ugyanezen beszélgetésben a vádlott édesanyja közli azt is, hogy a „másik járműtípus3 negyedévente kell” (számsor9 sorszámu közlemény),

[42] - Terhelt1 vádlott tanú9 felvetésére – miszerint a helyében az járműtípus személygépkocsit eladná és a járműtípus4-t tartaná meg – a terhelt közölte, hogy „Hülye vagy? Az egy álom kocsi, ami nekem van, az az én autóm” (számsor10 sorszámu közlemény),

[43] - az járműtípus1 típusú személygépkocsi adásvételét a vádlott bonyolította le mind a lehallgatási anyag (számsor11 sorszámu közlemény), mind tanú3 tanúvallomása alapján, a 2020. július 30. napján elfogott beszélgetés szerint a vádlott közölte tanú3 kérdésére, hogy az új gépkocsi „magánszemélyre, az anyjára lesz”.

[44] Ezen bizonyítékok alapján egyértelműen megállapítható, hogy az rendszám2 forgalmi rendszámú járműtípus típusú, valamint az rendszám3 forgalmi rendszámú járműtípus1 típusú személygépkocsi valójában – a közhiteles nyilvántartásban foglaltakkal szemben – a vádlott tulajdonában áll, azokat ő vásárolta a kábítószer-kereskedelem elkövetésének időszakában és a két személygépkocsi értéke a terhelt vagyoni, jövedelmi viszonyaihoz képest súlyosan aránytalan. A benyújtó1 adatszolgáltatása szerint a vádlott jövedelme 2019. évben 1.788.000 forint, míg 2020. évben 1.610.732 forint volt, a lehallgatási anyag pedig arra is tartalmaz utalást, hogy a terhelt a vádbeli időszakban közel 250.000 forintot költött albérletre. Így a kérdéses gépkocsik és tartozékaik a Btk. 74. § (1) bekezdésének a) pontja és a Btk. 74/A. § (2) bekezdés a) pontja alapján vagyoneklkobzás alá esnek.

[45] Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 2.B.95/2023/72. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg:

[46] - a vádlott terhén megállapított bűncselekmény minősítését pontosítsa,

[47] - a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést és közügyektől eltiltás mellékbüntetést, valamint a pénzbüntetést, napi tétele számának, valamint az egy napi tétele összegének felemelésével, lényeges tartamban súlyosítsa,

[48] - a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pontjának ad) alpontja alapján fegyházban határozza meg,

[49] - a Btk. 74. § (1) bekezdésének a) pontja és a Btk. 74/A. § (2) bekezdés a) pontja alapján az rendszám2 forgalmi rendszámú járműtípus típusú személygépkocsi és tartozékai, illetve az rendszám3 forgalmi rendszámú járműtípus1 típusú személygépkocsi és tartozékai vonatkozásában rendeljen el vagyoneklkobzást,

[50] - egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[51] tanú1 vagyoni érdekelt jogi képviselője, a vádhatóság fellebbezésében írtakra tett észrevételében kiemelte, hogy a Fővárosi Törvényszék a 2.B.95/2023/72. számú ítéletében az eljárás szabályok betartása mellett, alapos bizonyítás eredményeképpen aggálytalan tényállást állapított meg, így tanú1 indítványának megalapozottan adott helyt. A vádhatóság perbeszédében is bizonyítékként hivatkozott a vádlott beismerő vallomására. A vádlott azonban nem csak vádirattal egyezően terhelte magát, hanem a vagyoni érdekelt indítványában és az annak indokolásában írtakat is megerősítette, azzal összhangban nyilatkozott. A vádhatóság által citált, szöveggörnyezetből kiragadott lehallgatási anyagok kapcsán rámutatott arra, hogy az elsőfok ítélet [4]-[5] bekezdés szerint a vádlott 2019-2020-

ban kábítószer-fogyasztó kábítószerfüggő volt, valamint nárcisztikus, dependens személyiségzavarban szenvedett. A törvényszék a közvetlenség elve alapján a tárgyalásokon is meggyőződhetett a vádlott szavahihetőségéről. A vádlott eljárási szakaszban tett vallomása és nyilatkozatai, valamint az ügyészség által manipulatív céllal citált lehallgatási részek egybevetése alapján megalapozottan, okszerűen jutott a törvényszék arra, hogy a vádlott eljárási

nyilatkozatait fogadta el valósnak. Ellenőrizetlen helyzetben, vélhetően kábítószer hatása alatt tett, nárcisztikus nagyotmondás, más előtt jobb színben feltűnni vágyás (kié az autó) nem ronthatja le a vádlott eljárásban tett és ítéleti tényállás alapjául szolgáló vallomásait. Mindezekre figyelemmel indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének az rendszám2 forgalmi rendszámú, járműtípus típusú személygépjármű, valamint az rendszám3 forgalmi rendszámú járműtípus5 típusú személygépjárművekre és azok tartozékaira vonatkozó rendelkezéseinek helybenhagyását.

[52] A nyilvános ülésen

[53] - a védő felszólalásában a büntetés kiszabása körében figyelembe vehető nagyszámú és nagy nyomatékú enyhítő körülményeket emelte ki, illetve a vádlott életvezetésében bekövetkezett pozitív irányú változásokat, melyekre figyelemmel lehetőséget látott a szabadságvesztés büntetés enyhítésére is, másodlagos indítványa az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult,

[54] - Terhelt1 vádlott személyi körülményeire nyilatkozott, az ügy érdemében nem szólalt fel, az utolsó szó jogán az elsőfokú bíróság előtt tett nyilatkozatával egyező előadást tett.

[55] A fellebbezés az alábbi eredményre vezetett.

[56] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség a Be. 583. § (3) bekezdés a) és b) pont alapján kizárólag a büntetés kiszabására vonatkozó és az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyát képező rendelkezés miatt jelentett be fellebbezést, ezért a másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdés alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül, ezen túl a Be. 590. § (5) bekezdés alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálta

[57] - a) az elsőfokú bírósági eljárást és ennek során vizsgálta azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén

[58] - aa) a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, vagy

[59] - ab) a 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni,

[60] - b) a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni,

[61] - c) a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést,

[62] - továbbá a Be. 590. § (7) bekezdés alapján hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező ítéleti rendelkezések tárgyában is.

[63] Irányadó volt a

[64] - Be. 590. § (5a) bekezdés, mely kimondja, hogy a másodfokú bíróság az (5) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján az elsőfokú bíróság ítéletét akkor bírálja felül, ha az ítélet megalapozatlanságának vizsgálata nélkül megállapítható, hogy a 607. § (1) bekezdésében, valamint a 608. § (1) bekezdésében fel nem sorolt, és a másodfokú eljárásban nem orvosolható olyan eljárási szabálysértés történt, amely lényeges hatással volt az eljárás

lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, illetve az intézkedés alkalmazására,

[65] - Be. 591. § (2) bekezdés a) pont is, melynek értelmében a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mivel a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be.

[66] A Be. 567. § (1) és (2) bekezdésben, a Be. 608. § (1) bekezdésben és a Be. 609. § (1) bekezdésben felsorolt eljárási szabálysértések nem róhatók fel, így az ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása nem merült fel. Az ítéltábla álláspontja szerint az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadályja nem volt.

[67] Az ítéltábla Terhelt1 vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket - mivel azok a Be. 561. § (3) bekezdés b) pont alapján nem a tényállás részei - pontosítja, illetve kiegészíti a vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata és a bűnügyi nyilvántartás adatai alapján akként, hogy

[68] – a vádlott legmagasabb iskolai végzettsége érettségi, szakképzettsége szakács és targoncavezető,

[69] – eltartásra szoruló egyik gyermeke autizmus spektrum zavar miatt rendszeres kezelésre, fejlesztésre szorul,

[70] - tartási szerződés alapján 2024. júliustól egy idős, beteg hozzátartozójáról is gondoskodik,

[71] – a vádlott jelenleg a cég2 alkalmazásában áll kereskedelmi ügyintézőként, havi jövedelme 350.000 forint, élettársa napi 4 órában végez adminisztratív munkát,

[72] – a vádlott magas vérnyomás miatt rendszeres gyógyszeres kezelésben részesül,

[73] - a cég5-nél 2023. februártól folyamatosan drogprevenciós foglalkozásokon vesz részt,

[74] - önkéntes munkát végez a cég5-nél 2023. márciustól folyamatos jelleggel, illetve a cég6-nál 2023. szeptembertől novemberig és 2024. szeptemberben és októberben,

[75] - 2023. májusban a cég3-t és 2024. októberben a cég4-t pénzbeli adománnyal támogatta. 2024. júliustól kezdődően tartási szerződés alapján idős, beteg hozzátartozójának ellátásáról is gondoskodik.

[76] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pont alapján irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést Terhelt1 vádlott bűnösségére, a terhelt felmentésére, vagy vele szemben az eljárás megszüntetésére nincs törvényes ok.

[77] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jogi rendelkezéseknek. A Be. 562. § (2) bekezdésben foglaltaknak megfelelően a Be. 561. § (3) bekezdés e) pont alapján a jogi minősítés körében a törvényszék helyesen rögzítette az ítélet [8] és [9] bekezdésében, hogy a vádlott miért valósította meg a kereskedés elkövetési magatartást. A bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61/2008. BK vélemény 3/a) pont értelmében az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira a fordulat megjelölésével kell utalni, ezért a másodfokú bíróság Terhelt1 vádlott cselekményének minősítésekor a jogszabályhely megjelölésénél a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatára is utalt. Az irányadó tényállásban rögzítésre került jelentős mennyiségre figyelemmel a cselekmény a Btk. 176. § (3) bekezdés szerint minősül.

[78] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést céljának szem előtt tartásával a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény

tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

[79] A büntetési célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A bűncselekmény elkövetőivel szemben kiszabott büntetés nem csupán magára az elkövetőre bír hatással, hanem a társadalom többi tagjára nézve is. A büntetés kiszabásakor a bíróságnak minden esetben e kettős cél szem előtt tartásával kell eljárnia. A bíróság feladata az ítélezés során a megadott büntetési tételkeret között olyan nemű és mértékű joghátrány alkalmazása, amely kifejezi a társadalom megítélését az adott cselekménnyel kapcsolatban, ugyanakkor figyelemmel van az elkövető által megvalósított magatartásra és személyi társadalomra veszélyességére is.

[80] A büntetés kiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. BK vélemény is rögzíti, a bíróság által megállapított minősítéshez kapcsolódó büntetési keret – figyelembe véve a Btk. Általános Része rendelkezéseit is – büntetést meghatározó alapvető tényező. Ez jelöli ki azokat a határokat, amelyek között a súlyosító és enyhítő – összefoglalóan a büntetést befolyásoló – körülmények a büntetést alakíthatják. Ezeket tehát nem elvont általánosságban, nem mechanikusan, hanem a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva, egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni, és a határozatban megindokolni.

[81] A büntetés kiszabása során értékelendő enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság maradéktalanul feltárta és a súlyuknak megfelelően értékelte. Azt a másodfokú bíróság annyiban egészíti ki, hogy két kiskorú gyermek mellett tartási szerződés alapján egy idős, beteg hozzátartozójáról is gondoskodik.

[82] A cselekmény tárgyi súlyát a jogalkotó a büntetési tételkeretben kifejezésre juttatta, a vádlott terhén megállapított, jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) és (3) bekezdés] öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegetett, tehát a kiemelt tárgyi súlyú cselekmények között helyezkedik el. Emellett azonban különös gonddal vizsgálandó a magatartás konkrét tárgyi súlya, melynek helyes megítélése a büntetés kiszabásakor bír kiemelt jelentőséggel. E körben értékelendő, hogy

[83] - milyen típusú az elkövetés tárgya, mely jelen esetben nemcsak az enyhébb megítélést eredményező marihuána, hanem az irányadó tényállás szerint kokain és amfetamin is, mely a cselekmény konkrét tárgyi súlyát növeli,

[84] - el nem mellőzhető jelentőségű a minősítést is meghatározó, a cselekménnyel érintett kábítószeresek tiszta hatóanyag-tartalma is, mely jelen esetben a jelentős mennyiség alsó határának 39-szerese, mely a súlyosabb minősítést megalapozó alsó határt többszörösen meghaladta,

[85] - a kábítószer-kereskedelem büntettének négy elkövetési magatartása (kínál, átad, forgalomba hoz, kereskedik) közül a vádlott terhén megállapított - kereskedik - a legsúlyosabb megítélésű elkövetési magatartás, figyelemmel a rendszerességére és haszonszerzési célzatára,

[86] - lényeges, a büntetési tartam kiszabásakor irányadó körülmény, hogy a vádlott magatartása hosszabb időn át elhúzódó, egy évben mérhető,

[87] - motivációként nemcsak a fogyasztással összefüggésben jelentkező, terjesztésbe belesodródás mutatkozott meg, hanem a vagyonfelhalmozás is, figyelemmel a lefoglalt nagy mennyiségű készpénzre, személygépkocsikra és órára, melyek vagyonelkobzás alá is estek.

[88] Mindezek a körülmények abba az irányba mutatnak, hogy a vádlott esetében fel sem merül a szabadságvesztés kiszabása során a Btk. 82. § szerinti enyhítő szakasz alkalmazása, helytállóan az elsőfokú bíróság sem ez alapján szabta ki a büntetést.

[89] Ezen túl ahhoz, hogy a bíróság a büntetést egyéniesítve tudja kiszabni, indokolt az adott vádlott alanyi társadalomra veszélyességét is mérlegre tenni, mely jelen ügyben különös jelentőséggel bír. Ugyanis a vádlott korábban és azóta sem került a törvénnyel összetűzésbe, nincs új büntetőeljárás ellene folyamatban, életvitelében pozitív változás következett be, bejelentett munkahellyel rendelkezik, az elsőfokú és a másodfokú eljárásban is a közvetlenség útján tapasztalható volt, hogy magatartása helytelenségével szembesült, határozott törekvés mutatkozik egy törvénytisztelő életmód kialakítására.

[90] Az elsőfokú bíróság helyesen választotta meg a büntetések nemét, az általa hiánytalanul számba vett enyhítő körülmények túlsúlya és nyomatéka miatt a büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezés nem volt alapos, különös figyelemmel a tényfeltáró, bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomására. A vádlottal szemben kiszabott büntetés szükséges, de elegendő is az egyéni és az általános megelőzés eléréséhez, mely előmozdítja a társadalom tagjaiban a jogkövető magatartást. Az elsőfokú bíróság a pénzbüntetés napi tételének összegét is a vádlott jövedelmi, vagyoni viszonyainak megfelelően szabta ki, e körben kiemelendő, hogy a vádlott két kiskorú gyermek mellett tartási szerződés alapján egy idős, beteg hozzátartozójáról is gondoskodik.

[91] A büntetések lényeges súlyosítására, mely az ítélet megváltoztatását indokolta volna, a másodfokú bíróság indokot nem látott. E körben az ítéltábla figyelemmel volt arra, hogy ha a másodfokú bíróság a tényállást nem egészítette ki, illetve nem helyesbítette, az elsőfokú bíróság ítéletében a törvényi büntetési tételkeretek között kiszabott büntetés kisebb megváltoztatásának nincs helye [Be. 605. § (2) bekezdés]. Az elsőfokú bíróság a törvénnyel első ízben összeütközésbe került vádlott esetében a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatáról a Btk. 35. § (2) bekezdés alkalmazásával törvényesen rendelkezett.

[92] A törvényszék a feltételes szabadságra bocsátásról, az elkobzásról, a vádlottnak kiadni rendelt tárgyak esetében a bűnjelekről az anyagi jogi szabályoknak megfelelő döntést hozott, utóbbit a másodfokú bíróság kiegészítette, ugyanis a Be. 321. § (5a) bekezdés 2024. március 1. napjától hatályos rendelkezése szerint, ha a bíróság, az ügyészség vagy a nyomozó hatóság a lefoglalást megszünteti és a dolgot kiadni rendeli, de a dolog átvételére jogosult vagyoni érdekelt a lefoglalás megszüntetéséről és a dolog kiadásáról szóló határozat vagy a dolog átvételére vonatkozó felhívás, továbbá a vádemelés után a jogerős vagy véglegessé vált határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül. Erről a lefoglalás megszüntetéséről szóló határozatban kell rendelkezni, melyet a törvényszék elmulasztott, ezért a másodfokú bíróság a Be. 321. § (5a) bekezdés alapján tájékoztatta a vádlottat a törvényi rendelkezésről.

[93] A pénzbüntetés átváltoztatására vonatkozó rendelkezést a másodfokú bíróság a Btk. 51. § (1) és (2) bekezdés alapján helyesbítette.

[94] A vagyoneklobzásra vonatkozó releváns jogszabályi rendelkezések:

[95] - vagyoneklobzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett [Btk. 74. § (1) bekezdés a) pont],

[96] - vagyoneklobzást kell elrendelni arra a vagyonra, amely a bűncselekmény elkövetéséből eredő, a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyon helyébe lépett [Btk. 74. § (1) bekezdés d) pont],

[97] - az ellenkező bizonyításáig vagyoneklobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni, és vagyoneklobzást kell elrendelni arra a vagyonra, amelyet az elkövető a kábítószerrel való kereskedés elkövetésének ideje alatt szerzett [Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pont],

[98] - az ellenkező bizonyításáig vagyoneklobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni, és vagyoneklobzást kell elrendelni arra a vagyonra is, amelyet a kábítószerrel való kereskedés

[176. § (1)–(4) és (6) bekezdés] elkövetője a büntetőeljárás megindítását megelőző öt évben szerzett, ha a vagyon, illetve az elkövető életvitele az igazolható jövedelmi viszonyaihoz, személyi körülményeihez képest különösen aránytalan [Btk. 74/A. § (2) bekezdés a) pont],

[99] - nem rendelhető el vagyonekobzás a Btk. 74/A. § (1) és (2) bekezdés esetében, ha az elkövető bizonyítja, hogy a vagyon nem bűncselekményből származik [Btk. 74/A. § (3) bekezdés].

[100] A másodfokú bíróság az rendszám2 forgalmi rendszámú járműtípus típusú, valamint a rendszám3 forgalmi rendszámú járműtípus1 típusú személygépjárművekre, azok tartozékaira és indítókulcsaira vonatkozó rendelkezés kivételével osztotta a törvényszék vagyonekobzásról szóló döntését, azt annyiban

[101] - helyesbíti, hogy az elsőfokú ítélet [20] bekezdésében a mobiltelefonok, az óra és a személygépkocsi esetében a vagyonekobzás alapját képező jogszabályhely a Btk. 74. § (1) bekezdés d) pont,

[102] - kiegészíti, hogy a végrehajthatóság szempontjából feltüntette a rendelkező részben, hogy a lefoglalt forintot a hatóságnév2, míg valutákat a hatóságnév1 milyen számon kezeli.

[103] Az rendszám2 forgalmi rendszámú járműtípus típusú, valamint a rendszám3 forgalmi rendszámú járműtípus1 típusú személygépjárművek tekintetében az ügyész vagyonekobzás elrendelését célzóan bejelentett fellebbezése alapos.

[104] A Fővárosi Törvényszék 2.B.95/2023/23. szám alatti nyilvántartási adatok és a 2.B.95/2023/39. szám alatti tulajdonjog átruházási szerződések alapján megállapítható, hogy az rendszám2 forgalmi rendszámú járműtípus típusú személygépkocsit 2019. augusztus 12. napján, az rendszám3 forgalmi rendszámú járműtípus1 típusú személygépkocsit 2020. augusztus 10. napján vásárolták, azok nyilvántartás szerinti tulajdonosa a vádlott édesanyja, tanúl.

[105] Itt szükséges utalni arra is, hogy a gépjárműnyilvántartás a tulajdonjogot nem keletkezteti, csupán tanúsítja, amennyiben a bizonyítás eredményeként az állapítható meg, hogy a gépkocsi valódi szerzője/tulajdonosa a vádlott, a Btk. 74/A.§-ában írtak alkalmazásának nincs akadálya.

[106] Amennyiben pedig a gépkocsi a vádlott vagyonába tartozók, az irányadó tényállásban rögzített elkövetési időre - mely 2019. decembertől 2020. december 2. napjáig terjedő - figyelemmel megállapítható, hogy

[107] - az járműtípus jármű szerzése az elkövetési idő előtti, erre a Btk. 74/A. § (2) bekezdés a) pont szerinti,

[108] - az járműtípus1 jármű szerzése az elkövetési idő alatti, erre a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pont szerinti

[109] kiterjesztett hatályú vagyonekobzás vonatkozik, melyekre a Btk. 74/A. § (3) bekezdés alapján irányadó az is, hogy nem rendelhető el ezen vagyontárgyakra vagyonekobzás, ha bizonyítást nyer, hogy nem bűncselekményből származik.

[110] E tekintetben az eljárás során a vagyon törvényes eredetére felajánlott bizonyítást az elsőfokú bíróság az ítéletének [22]-[23]-[24]-[25] és [28] bekezdéseiben értékelte, melynek eredményeképpen arra a megállapításra jutott, hogy a két jármű nem a vádlott, hanem tanúl tulajdonát képezik, melyek vételárát az édesanya igazolt módon kölcsönből fedezte, így nem bűncselekmény útján került a vagyoni érdekelt tulajdonába, ezért vagyonekobzás ezekre nem rendelhető el.

[111] Ezen okfejtéssel a másodfokú bíróság nem értett egyet, az ügyész helyesen hivatkozott arra, hogy a törvényszék által értékelési körbe vont bizonyítékok köre nem teljes,

következtetései a rendelkezésre álló valamennyi bizonyíték tükrében nem állják meg a helyüket.

[112] A Fővárosi Törvényszék 2.B.95/2023/23. szám alatti nyilvántartási adatok valóban azt mutatják, hogy az járműtípus típusú és az járműtípus1 típusú személygépkocsik tulajdonosa és üzembentartója a vádlott édesanyja, tanú1 volt, azonban nem maradhatnak értékelés nélkül az ennek teljesen ellentmondó bizonyítékok, melyek arra utalnak, hogy a járművek felett valójában a vádlott rendelkezett, ő használta azokat és azok vásárlását is ő intézte.

[113] Az rendszám2 forgalmi rendszámú járműtípus típusú személygépkocsi tekintetében:

[114] - a személygépkocsit forgalmi engedéllyel és indítókulccsal tanú2től foglalták le 2020. december 2-án a cím30. szám alól (nyomozati iratok 683-687. oldal), ami az akkori tartózkodási helye volt,

[115] - a vádlott és tanú2 közötti számsor12 számú beszélgetésben (nyomozati iratok 191. és 229-230. oldal) a járműtípus4 és az járműtípus típusú autók cseréjéről beszélnek és hogy tanú2 a ház előtt parkol, mely összhangban áll a foglalási jegyzőkönyvvel is, hiszen a járművet valóban ott foglalták le,

[116] - a 2020. október 28. napján rögzített számsor10 számú közlemény (nyomozati iratok 225-226. oldal) szerint Terhelt1 vádlott közölte tanú9 felvetésére, miszerint a helyében az járműtípus személygépkocsit eladná, hogy „Hülye vagy? Az egy, az egy álom kocsí, ami nekem van, az az én autóm”,

[117] - a 2020. november 3. napján rögzített számsor13 számú közlemény (nyomozati iratok 226-227. oldal) szerint Terhelt1 vádlott erre a gépkocsira parkolást indított,

[118] - a számsor8 számú közlemény (nyomozati iratok 227. oldal) szerint a vádlott felhívott egy autószerelőt, akivel közölte, hogy „Nekem van egy járműtípus-asom, egy diesel, és időpontot szeretnék kérni, kettőstömögűt meg vezérlést kéne rajta cserélni”.

[119] Az rendszám3 forgalmi rendszámú járműtípus1 típusú személygépkocsi tekintetében:

[120] - a személygépkocsit Terhelt1 vádlottól foglalták le 2020. december 2-án a cím31. szám alatti mélygarázsban (nyomozati iratok 653-659. oldal), az ahhoz tartozó kettő darab járműtípus6 indítókulcsot pedig a vádlott cím32. szám alatti tartózkodási helyén foganatosított házkutatáskor foglalták le (nyomozati iratok 581., 707-709. és 715. oldal),

[121] – a 2020. július 29. napján rögzített számsor14 számú közleményben (nyomozati iratok 289. oldal) a vádlott közölte tanú3nal, hogy „megvan a pénz, este átdobnám, az autóra”,

[122] – a 2020. július 29. napján rögzített számsor15 számú közleményben (nyomozati iratok 289-290. oldal) a vádlott közölte, hogy a kék színű autóra megvan a pénz és két héten belül megérkezik,

[123] - a 2020. július 30. napján rögzített számsor16 számú közleményben (nyomozati iratok 290. oldal) a vádlott és tanú3 beszélgetnek, melyben arra a kérdésre, hogy a járművet magánszemélyre vagy cégre vásárolja, a vádlott közli, hogy „magánszemélyre, anyámra”,

[124] - a 2020. augusztus 1. napján rögzített számsor17 számú közleményben (nyomozati iratok 291. oldal) tanú9 a vádlottat kérdezi az járműtípus7 járműről (napfénytető, hirdetés, rendszám),

[125] - a 2020. augusztus 2. napján rögzített számsor18 számú közleményben (nyomozati iratok 290-291. oldal) a vádlott és tanú9 beszélgetése során kiderült a vételár is, mely 21 millió forint volt.

[126] Az, hogy az járműtípus típusú és az járműtípus1 típusú személygépkocsik csak névleg voltak tanú1 nevéen, valójában a vádlott tulajdonát képezték, ő intézte azt, hogy ki használja azokat és ő fizette a biztosításait, a fenti beszélgetéseken kívül igazolják további beszélgetések is:

[127] - 2020. október 30. napján rögzített számsor7 számú közleményben (nyomozati iratok 226. oldal) a vádlott és édesanyja beszélgetnek, melyben a vádlott mondta, hogy édesapja autót akart tőle kölcsön kérni pár napra, de nem adott neki, amit később megbánt, erre az édesanyja mondta neki, hogy „Főleg olyat ne adjál neki, ami a nevemen van”,

[128] - 2020. november 7. napján rögzített számsor9 számú közleményben (nyomozati iratok 227-228. oldal) a vádlottat tájékoztatja az édesanyja, hogy „pakoltam a csekket, itt van az új kocsi^{nek} biztosítása 70”, majd a vádlott visszakérdez, hogy az a kék színű autóra vonatkozik-e (mely az járműtípus65), később az édesanyja közölte, hogy a „másik járműtípus8 negyedévente kell, mert egy évre 115”, melyre a válaszul a vádlott mondta, hogy „az járműtípus7-re ...70ezer a biztosítás^{om}, erre 115?”.

[129] Az elsőfokú bíróság által kihallgatott tanúk (tanú1, tanú11 és tanú12) vallomása alapján sem nyert igazolást, hogy az járműtípus típusú és az járműtípus1 típusú személygépkocsikat a vádlott édesanyja, kölcsönből vásárolta, ugyanis

[130] - tanú1 tanú vallomásában maga mondta, hogy mindkét járművet a fia vásárolta meg a nevére, mely eleve cáfolja, hogy azok nem színleg voltak a nevéen, másrészt a vallomása szerint a kölcsönt sem a vádlott, hanem az édesanyja kérte, annak átvételéről is ő intézkedett,

[131] - az járműtípus típusú személygépkocsi tekintetében kölcsönt nyújtó tanú12 esetében semmi nem igazolta, hogy egyáltalán rendelkezett 5 millió forinttal; nem készült a kölcsönről okirat és annak visszafizetési idejében sem egyeztek meg,

[132] - az járműtípus1 típusú személygépkocsi tekintetében kölcsönt nyújtó tanú11 esetében bár okirat készült a 20 millió forint átadásáról, de a pénz átadására már a gépkocsi tényleges megvásárlása előtt két évvel (2018. szeptember 15-én) sor került, miközben a Fővárosi Törvényszék 2.B.95/2023/42. szám alatti nyilvántartási adatok alapján megállapítható az is, hogy a kölcsönszerződés dátumát követően a vádlott édesanyja nevére került egy járműtípus9 gépjármű 2018. december 18-án és az járműtípus 2019. augusztus 12-én, ha valóban átadták a 20 millió forintot 2018. szeptember 15-én, melyet csak 2020-ban költött az járműtípus65 jármű vásárlására, miből vette az járműtípus9 járművet és semmi nem indokolta volna, hogy kölcsönkérjen a testvérétől az járműtípus járműre, hiszen nála volt 20 millió forint. Figyelmet érdemlő körülmény az is, hogy az igen nagy összeg átadásakor a kölcsönadó és kölcsönvevő között szoros rokoni kapcsolat nem volt, csak barátnők voltak; az ingatlan-nyilvántartás (Fővárosi Törvényszék 2.B.95/2023/57. szám alatt) a lakás eladásának tényét igazolja, de nem a tanú volt a lakás tulajdonosa, a tekintetben semmilyen bizonyítást nem ajánlottak fel, hogy a három tulajdonos (akik a tanú gyermekei) valóban hozzájárult-e a pénzük kölcsönbe adásához és hogy a tanú jogosult volt-e rendelkezni a teljes vételárral, illetve a nyilvántartás adatai szerint az ingatlanon számos terhelés volt, melynek törlésére is az adásvétellel egyidőben került sor, mely a vételárból nyerhetett kiegyenlítést; az adásvételi szerződés hiányában nem igazolt a vételár nagysága és annak nem bankszámlára utalása, hanem készpénzben történő kifizetése sem; az adóhatóság megkeresésére adott válaszból (Fővárosi Törvényszék 2.B.95/2023/54. szám alatti) pedig egyértelmű, hogy igazolt jövedelméből a tanúnak nem volt annyi pénze, melyből a kölcsönt tudta volna nyújtani.

[133] A fentebb kifejtettek alapján a másodfokú bíróság álláspontja szerint kétséget kizáró következtetés vonható arra, hogy az járműtípus típusú és az járműtípus1 típusú személygépkocsik ténylegesen a vádlott vagyonát képezték, a felajánlott bizonyítás nem igazolta a járművek megvásárlásának legális forrását, az járműtípus1 típusú jármű a

bűncselekmény elkövetésének ideje alatt szerzett, ugyanakkor az elkövetési idő előtt röviddel szerzett járműtípus gépkocsi esetében is egyértelműen megállapítható, hogy a gépkocsi értéke és az elkövető vagyoni helyzete, személyi körülményei és az igazolható jövedelme között feltűnő az aránytalanság, mivel az adóhatóság megkeresésre adott válasza (nyomozati iratok 249. és 451-453. oldal) alapján a vádlott 2019. és 2020. évre bevallott összesen kb. 3 millió forintos jövedelme – figyelemmel arra, hogy a megélhetését és albérletét is finanszírozni kellett – a vételár kifizetését nem tette volna lehetővé, ahhoz igazolt forrással a fentiek szerint nem rendelkezett, mindezek alapján a vagyoneklobzás elrendelése nem volt e két gépkocsi esetében sem mellőzhető.

[134] A felajánlott bizonyítás eredménytelenségét a vádlott viseli, ezért a másodfokú bíróság Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pont, illetve a Btk. 74/A. § (2) bekezdés a) pont alapján az az járműtípus1 és az járműtípus típusú személygépkocsikra, tartozékaikra és indítókulcsaikra vagyoneklobzást rendelt el.

[135] A bűnügyi költség megfizetésére az elsőfokú bíróság a Be. 574. § (1) bekezdés alapján törvényesen kötelezte a vádlottat, annak összegét azonban számítási hiba miatt tévesen állapította meg és a Fővárosi Törvényszék 2.B.95/2023/14. számú átiratban megjelölt díjat sem vezette fel a költségjegyzékbe, ezért az ítéltábla a bűnügyi költség összegét helyesbítette 5.478.790 forintra.

[136] A másodfokú bíróság a vádlott által előzetes letartóztatásban és ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben töltött idő tartamát és ezzel összefüggésben a beszámításra vonatkozó rendelkezést az iratok alapján pontosította.

[137] Az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontban meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés szerinti személyes adatok körében - az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetését követően bekövetkezett változás okán - Terhelt1 vádlott személyazonosító igazolványának számát feltüntette.

[138] Mindezen indokokra figyelemmel a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét - a Be. 599. § (2) bekezdése szerinti nyilvános ülésen eljárva - a Be. 606. § (1) bekezdés alapján megváltoztatta, míg egyéb, törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[139] A másodfokú bíróság ítélete elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2025. január 29.

dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke

dr. Sárecz Szabina Martina s.k.
előadó bíró

dr. Bíró Emese s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2024. május 24. napján kelt 2.B.95/2023/72. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.275/2024/20. számú ítéletében írt változtatásokkal 2025. január 29.napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. január 29.

dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke